

ΕΥΤΥΧΙΑ

Ήταν μια ηλιόλουστη μέρα του Καλοκαιριού, όταν μαζί με την γιαγιά μου αποφασίσαμε να πάμε για μπάνιο στη θάλασσα. Η γιαγιά μου από μικρή λάτρευε τη θάλασσα και κάθε βράδυ μου αφηγούνταν ένα παραμύθι για τις περιπέτειες που είχε ζήσει εκεί μαζί με τα αδέρφια της.

Έτσι, κάθε Καλοκαίρι που πηγαίνουμε στη θάλασσα φτιάχναμε τις δικές μας ιστορίες γύρω από τα κρυμμένα μυστικά του απέραντου ωκεανού. Εκείνη τη μέρα, καθώς έψαχνα στο νερό για να βρω ένα ιδιαίτερο κοχύλι, είδα ένα μικρό χελωνάκι να έχει ματώσει και το ένα του πτερύγιο να είναι μπλεγμένο σε μια πλαστική σακούλα. Χωρίς καν να το σκεφτώ μαζί με την γιαγιά μου ξεμπλέξαμε την πλαστική σακούλα και με προσοχή το οδηγήσαμε στην ακτή.

Μετά από λίγο, αρκετός κόσμος μαζεύτηκε γύρω μας και μας έβλεπε, καθώς δέναμε με γάζες τις ματωμένες πληγές της μικρής χελώνας. Η γιαγιά μου του χαμογέλασε και με απαλή και γλυκιά φωνούλα τού είπε : «Ό,τι και αν σου συνέβη, μη φοβάσαι. Δεν είσαι πια μόνο σου. Όλοι εμείς θα σε βοηθήσουμε να αναρρώσεις και να βρεις τον δρόμο σου ξανά». Αυτή η κακοποίηση που υπέστη το χελωνάκι από εμάς τους ανθρώπους και τα σκουπίδια μας το έκαναν να αρρωστήσει και να χαθεί από την οικογένειά του.

Οι μέρες πέρασαν, το χελωνάκι έγινε καλά και ξανοίχτηκε στο πέλαγος. Οι άνθρωποι της παραλίας μάς υποσχέθηκαν ότι θα είναι πιο προσεκτικοί με τα σκουπίδια τους και ότι θα προστατεύσουν το περιβάλλον όπου ζουν, διότι είδαν με τα μάτια τους πώς μια τόσο δα ψυχούλα μπορεί να χάσει την ζωή της από τα σκουπίδια που πετάμε στις θάλασσες.

Μαζί με την γιαγιά μου
ονομάσαμε το χελωνάκι
“Ευτυχία”, διότι μας δίδαξε πως
τίποτα δεν είναι άχρηστο, όλα
έχουν την αξία τους και πάντα θα
υπάρχει ένας λόγος για να κάνεις
το καλό καλύτερο.

Κάθε φορά που πηγαίνουμε στη θάλασσα, δεν παραλείπω να ψάχνω
μέχρι εκεί που φτάνει η ματιά μου για να δω την Ευτυχία.

“Η Ευτυχία της ζωής μας κρύβεται
στο καλό που έχουμε όλοι μέσα μας”.

Μαρία Πουρδαλά